

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 136

гр. Варна, 27.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно частно гражданско дело № 20233000500091 по описа за 2023 година

намира следното:

Производството е образувано по частна жалба, подадена от Т. И. М. и И. Т. М., и двамата от гр. Добрич, представлявани общо от адв. Д. Д. от АК-Добрич, насочена против определение № 260011/10.01.23г. по т.д. № 64/20г. на ОС-Добрич, с което е била отхвърлена молбата им от 07.12.22г. за възобновяване на производството по делото. В частната жалба се излага, че определението е незаконосъобразно, тъй като производството по делото е било спряно до приключването с влязъл в сила акт на производството по НОХД № 73/20г. на ДОС. Производството по НОХД № 61/22г. на ДОС (преобразувано след връщането му от въззивната инстанция от първоначалното НОХД № 73/20 на ДОС) е било прекратено с влязло в сила определение от 20.10.22г. по повдигнатото спрямо Т. И. М. обвинение за извършено престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК, както и производството по предявения граждански иск за сумата от 734 769 лв. Висящността на наказателното производство по това обвинение, за което ищецът „Добруджа холдинг“ АД е твърдяло, че е за извършено престъпление, от което за него са настъпили имуществени вреди в размер на 734 769 лв., се явявало преюдициално спрямо предявеният иск по чл. 135 от ЗЗД, тъй като именно с това си вземане се легитимирал като кредитор на ответника Т. М. и в тази връзка в наказателното производство е бил приет за съвместно разглеждане иска му за установяване на вземането. След като наказателното производство след частичното му прекратяване с определението от 20.10.22г. е останало висящо само по предявено обвинение за извършено от ответника престъпление по чл. 310, ал. 1, пр. 2, алт. 2 от НК, във вр. с чл. 309, ал. 1 от НК (което е ирелевантно за качеството на кредитор на дружеството-ищец), то производството по отменителния иск следва да бъде възобновено. Допълнено

е, че междувременно производството по НОХД № 61/22г. на ДОС и по второто обвинение е приключило с одобряването на сключеното между прокуратурата и подсъдимия споразумение, поради което е отпаднала процесуалната пречка за движението на делото.

В указания срок насрещната страна „Добруджа холдинг“ АД, гр. Добрич не е депозирал отговор на частната жалба.

Частната жалба е подадена в указания от съда срок, от страни с правен интерес от обжалването, насочена е срещу обжалваем съдебен акт, поради което е процесуално **допустима**, а разгледана по същество е и **основателна** по следните съображения:

Исковото производство е било образувано въз основа на подадената от „Добруджа холдинг“ АД, гр. Добрич искова молба против Т. И. М. и И. Т. М., и двамата от гр. Добрич, за обявяване за относително недействителен спрямо ищеца на сключения между ответниците договор за дарение на недвижим имот, оформен с НА № 34, т. I, вх. рег. № 131/09.01.18г. на СВ- Добрич, на осн. чл. 135, ал. 1 от ЗЗД. Качеството си кредитор ищецът е обосновал с парично вземане против ответника Т. М. (той и дарител по процесния договор) за обезщетение на имуществени вреди в размер на 734 769 лв., представляващи разликата между пазарната стойност на 20 236 бр. безналични акции на дружеството в размер на 742 864 лв. и продажната им цена от 8 094.40 лв., които ответникът в качеството си на изпълнителен директор – член на СД на „Добруджа холдинг“ АД, гр. Добрич, е продал в периода от 15.10.07г. до 17.10.07г. на „Технострой-инженеринг“ АД, гр. Добрич. Тъй като тази увреждаща сделка представлявала деяние, осъществяващо състава на престъплението по чл. 220, ал. 1 от НК, спрямо Т. М. е било образувано въз основа на внесен против него обвинителен акт НОХД № 73/20г. на ДОС, по което същият е подсъдим за извършени престъпления по: чл. 220, ал. 1 от НК (чрез сключената неизгодна сделка за продажба на акциите, от която за дружеството са произлезли вреди в посочения по-горе размер) и по чл. 310, ал. 1, пр. 2, алт. 2 от НК, във вр. с чл. 309, ал. 1 от НК (за извършени през 2010г. документни престъпления). В рамките на наказателното производство е бил приет за съвместно разглеждане и предявеният от дружеството против Т. М. граждански иск за заплащане на обезвреда за имуществените вреди от неизгодната сделка в размер на 734 769 лв.

Исковото производство е било спряно на осн. чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК с определение № 344/05.08.20г. до приключване на производството по НОХД № 73/20г. на ДОС с влязъл в сила съдебен акт. В мотивите на същото съдът е отчел връзката на преюдициалност на висящото наказателно производство, по което е налице граждански иск, по който ще се установи със сила на пресъдено нещо вземането на кредитора спрямо исково производство с предявения от кредитора иск по чл. 135 от ЗЗД. Поради това съдът е изложил, че спирането ще е до приключването на правния спор, предмет на

разглеждане на гражданския иск по НОХД № 73/20г. на ДОС с влязъл в сила съдебен акт. (подчертаването е на докладчика по настоящото дело).

С молба от 07.12.22г. ответниците са отправили искане за възобновяване на производството по делото, тъй като с влязло в сила на 05.11.22г. определение от 20.10.22г., постановено по НОХД № 61/22г. на ДОС (преобразуваното наказателно производство по НОХД № 73/20г. на ДОС след връщането му от въззивната инстанция за ново разглеждане) наказателното производство по обвинението по чл. 220, ал. 1 от НК е било прекратено поради изтичането на абсолютната давност по чл. 80, ал. 1, т. 3 от НК. Освен това е било изтъкнато, че с посоченото определение наказателният състав не е приел за съвместно разглеждане гражданския иск на дружеството за заплащане на обезщетението за понесени от деянието по чл. 220, ал. 1 от НК имуществени вреди. Към молбата е било представено заверено копие от определение № 296/20.10.22г. с отбелязване, че е влязло в сила на 05.11.22г. по НОХД № 61/22г. на ДОС, с което частично е било прекратено наказателното производство, образувано въз основа на обвинителен акт по ДП № 140/12г. на ОД на МВР-Добрич срещу обвиняемия Т. И. М. за престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК, като е посочено, че производството продължава по обвинението в извършването на престъпление по чл. 310, ал. 1, пр. 2, алт. 2 от НК, във вр. с чл. 309, ал. 1 от НК във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. С определението е било отменено допуснатото по НОХД № 73/20г. на ДОС обезпечение на гражданския иск на дружеството в качеството му на ошетеното лице от престъпното деяние по чл. 220, ал. 1 от НК, с цена на иска от 734 769 лв. срещу Т. И. М. за причинени имуществени вреди и са вдигнати наложените обезпечителни мерки. Освен това с този съдебен акт е оставено без уважение искането на ошетеното от деянието по чл. 220, ал. 1 от НК юридическо лице „Добруджа холдинг“ АД, гр. Добрич да бъде допуснат за съвместно разглеждане в наказателния процес предявеният срещу подсъдимия Т. М. граждански иск за причинени имуществени вреди в размер на 734 769 лв., ведно със законна лихва от 17.10.07г.

С обжалваното определение първоинстанционният съд е приел, че не е отпаднала процесуалната пречка за разглеждането на иска, тъй като наказателното производство не е приключило с влязъл в сила съдебен акт.

Настоящият състав на съда намира, че с влизането в сила на 05.11.22г. на постановеното определение от 20.10.22г. по НОХД № 61/22г. на ДОС (идентично по предмет с предходно НОХД № 73/20г. на ДОС), е отпаднала пречката за движение на делото и същото е следвало да бъде възобновено, тъй като е било прекратено производството по преюдициалното дело, имащо за предмет установяването на вземането на кредитора по предявения понастоящем иск по чл. 135 от ЗЗД. Това е така, защото именно с оглед обвинението в извършване на резултатното престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК против ответника Т. М. е бил предявен и приет за съвместно разглеждане в наказателното производство иска за осъждането му да заплати обезщетението за имуществени вреди, с което се легитимира ищеца по

настоящото дело като кредитор на първия ответник по иска му по чл. 135 от ЗЗД. Именно поради прекратяване на наказателното производство по това обвинение наказателният съд е оставил без уважение повторното приемане на гражданския иск. Без значение е било обстоятелството, че след 05.11.22г. наказателното производство е останало висящо по второто обвинение, което няма преюдициално значение за гражданското дело (както се посочи, съдът е приел преюдициалната зависимост спрямо предявения граждански иск в наказателното производство, който пък е бил обусловен от обвинението по чл. 220, ал. 1 от НК).

Поради изложеното, обжалваното определение следва да се отмени и молбата за възобновяване на исковото производство следва да се уважи.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 260011/10.01.23г. по т.д. № 64/20г. на ОС-Добрич, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ВЪЗОБНОВЯВА производството по т.д. № 64/20г. на ДОС, на осн. чл. 230, ал. 1 от ГПК.

ВРЪЩА делото на първоинстанционния съда за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____